

טוטו

טפורט
טוטו

השבוע מושקו גביע
הליגה האנאלית

מינימום הכנס הראשון

150.000 ל"י

מינימום כלל הכנסים

300.000 ל"י

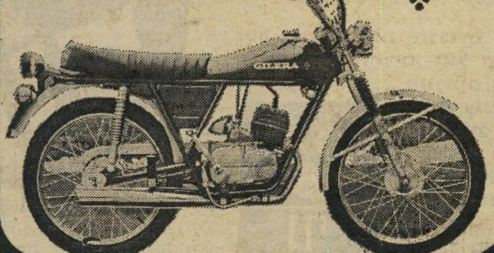
יום חמישי — המועד האחרון
למסירת המספים.

עשה לך מנהג קבוע —
מלא טוטו בכל שבוע!

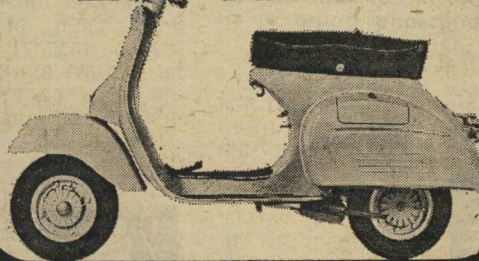
המועצה להסדר ההימורים בטפורט

הרכב של החברה

גילרה GILERA

וסכה-50

סוכנים ראשיים לישראל:
עופר חברה לרכב בע"מ, רח' חסדנה 6, גבעתיים, טל'
821865 תל-אביב. תצוגה ומכירה: בכל סוכנויות וספה בארץ.

אשר ע"י משרד התחבורה לנליא 18-16

בכל בית
"עץ הזית"

הם שקר וכזב. אני לא יודעת מי מספק את הידיעות האלה לעיתונים, אבל הכל שקר מוחלט. אפילו אינני נמצאת רחוק מן הבית באשדוד. אני מתקשרת עם הורי ומשוחחת איתם. לא ביקרתי בכוח ולא מטפלות בי רבניות. אני רק מסתרת עד ששילטונות הצבא יחליטו להפסיק להתנכל לי בסירובם לתת לי את הפטר.

אבי שירת עשר שנים בצבא צרפת ונלחם במלחמת אלג'יריה. אנחנו בעלי אזרחות כפולה — צרפתית וישראלית. כששני האחים הגדולים שלי עמדו להתייגיס, עמדו לפנינו שתי אפשרויות: לשרת שנה אחת בצבא צרפת, או שלוש שנים ויותר בצבא"ל. אבי עמד בתוקף על כך שישירתו בצבא"ל. אבי הוא ציוני אמיתי. וגם משה (הנקרא על שם משה דיין) בכיתה, ממה, קיבלה פטור מטעמי דת. למה מתנכלים רק לי?

דרכי חיים

הזוג המזוג

הסרט האמיתי התרחש לפני אוקטובר-הקולנועי — אווה ואהרון גינסבורג עשו זאת שוב!

לצופים הרבים, שעמדו להיכנס לאולם קולנוע אלנבי בתל-אביב בשבת האחרונה, כדי לחזות בסרט הזוג המזוג בכיכובם של וולטר מתאו וג'ק למון, נכונה הצגה מעניינת ומרתקת לא פחות לפני אולם-הכניסה של בניין הקולנוע.

מחוץ לאולם הקולנוע נפגשו, דקות אחדות לפני תחילת ההצגה הראשונה, כוכבים מסוג אחר — כוכבי עיתונות. אווה ואהרון גינסבורג הם, ללא ספק, הזוג המזוג ביותר בעיתונות הישראלית בעת האחרונה. פרשת חטיפתו של בנם המשותף, יובל, עלידי אמו, היתה אחד הספורים הפיקאנטיים ביותר השנה. (הטור לם הזה, 2015 ואילך). עכשיו מסתבר, כי הרוחות עדיין לא שקטו במישפחה.

זעזועי-מוח ופנס, סיפר, למחרת הי מיקרה, אהרון גינסבורג, כשהוא חבול ופצוע בביתו: "עמדתי להיכנס לאולם-הקולנוע, יחד עם ידידים אחדים. לפתע הבחנתי כבועז רבין, מאהבה של אשתי בנפרד אווה, העומד גם הוא להיכנס לארץ לם, יחד עם אווה. לא ייחסתי לכך חשיבות. פיתאום, בדיוק כשהיינו בפתח הכניסה, הם הבחינו בי. בועז הסתובב אלי, והתחיל מכה אותי באגרופיו בפנים ובגב. אווה הצטרפה אליו, שרטה אותי והיכתה אותי בפנים. לפני שאיבדתי את הכרתה, ניסיתי להתגונן, אבל הם היו חזקים ממני והפילו אותי על הריצפה.

"קמתי זכ דם, ואו הגיעה ניידת-מישטרה ולקחה אותי לבית-החולים איכילוב. שם טיפלו בי, וקבעו שיש לי זעזועי-מוח קל ושטף-דם מתחת לעין".

לשענת אהרון, התייסקלות בפתח קולנוע אלנבי היתה מתוכננת מראש. "אווה מפעילה אנשים מהעולם התחתון נגדי. הם עקבו אחרי, וכך התחילו אווה ובעוז בתקריט לפני הקולנוע. כשידעו שאהיה שם, טוען אהרון, ומצביע על החבורות שבפניה. גירסתם של אווה גרוסינגסבורג ובעוז רבין היא היפוך גמור לגירסתו של אהרון. "שיבעה חודשים אחרי שראיתי את הסרט האחרון, הזמין אותי בועז רבין, ידידי, לסרט. כשהבחנתי באהרון, יחד עם המאהבת שלו, שלה הוא קורא, המטפלת של יובל, החורתי. עדיין אני מפתח זרת ממנו, וזכר המכות שתיכח אותי בזמן שחינו יחד לא נשכח ממני.

"בועז היה ליד הקופה, וקנה כרטיסים. כשעמדנו להיכנס לאולם הגיע אהרון בריצה מאחורינו, ובעט עם סנדלו בבעוז". "הרגשתי מכה חזקה", סיפר בועז רבין (24), המשמש מציל בימות הקיץ. "הסתורי בבתי, וראיתי את אהרון קומץ את אגרורי פיו, כשהוא משתמש בצורר-מפתחות, ועור מד להכות אותי. הוא הסמיק לשרוט אותי בצוואר. צעקתי לאווה, תברחי! ודחפתי את אהרון, הוא נפל על הריצפה ובכח. "נרצח אותך!" פיתאום קם ורץ לעבר אווה, שברחה ועמדה ליד הברזלים מול אולם הקולנוע. הוא התחיל להכות אותה ללא-אבחנה. תוך כדי צעקות לאני שים שהתאספו סביבו וניסו להפריד ביניהם: היא אשתי! היא זונה! היא לקחה את הילד שלי! מותר לי להרביץ לה? רצתי לעבר הברזלים, כשאני מנסה לך דרך בהמון. כשראה אותי, התחיל לברוח. אחרי דקות אחדות הגיעה ניידת-מישטרה (המשך בעמוד 34)

התיכון, כשקיבלתי צורקיה ראשון. התייבתי בלישכת-הגיוס ביפו, הצהרתי על דתיות וביקשתי שיתרוו משרות בצבא. הזומתי לוועדת-פטור, שדחתה את בקשתי למרות שהצגתי מיסמכים והבאתי עדים. בסוף השמינית קיבלתי צורקיה לאוגוסט בשנה שעברה.

היתה לי החלטה נחושה שלא להתגייס, ולא התייצבתי בתאריך המיועד. התחלתי ללמוד באוניברסיטה לכלכלה וסוציולוגיה. פיתאום, אחרי חצי שנה, הופתעתי למצוא צורקיה בתיבת-הדואר שלי. אני כבר חשבי תי שהצבא החליט לעזוב אותי במנוחה. אמי סיפרה לי, שבאחד הבקרים ביקר בביתנו באשדוד סמל ראשון מהרבנות הצבאית. הוא הפך את הארונות בבית כדי לבדוק אם הבדקים שלי נמצאים בארון נפרד, לפי כל דיוקוקי ההלכה. הוא בדיק אם יש בבית תפילין, ציצית ושעון-שבת. אם יש הפרדה בין חלב ובשר. אמא שלי לא הבינה מה קורה. חתם וכנס לדירה והתחיל להפוך בה הכל.

מזנת-מישכל גבוהה. מסתבר שהי סמל-ראשון לא השתכנע שאנחנו דתיים. הורי דתיים, עוד מתקופת בעוריהם בי אלג'יר. ועד אז לא השבנו שצטרך להוריינו כיח למישהו אי-פעם במדינת ישראל שיאנחנו דתיים ומאמינים.

לפני חודשיים קיבלתי צורקיה נוסף,

סרבנית-גיוס שממט דיין
"לא חחרדים מטפלים בי"

לחודש יולי. או ראיתי שהעסק מסתבך, ופניתי עם בני-מישפחתי לעורך-הדין אור-גושטיין. הוא בירר עבורנו בלישכת-הגיוס, שם לא מצאו כלל תיק הנושא את שמי. לבסוף איתר הפרקליט את התיק, לדבריה גילה שהעקשנות של הצבא לגייס אותי היא פשוט בגלל מת-המישכל הגבוהה שלי שנמצאה במבחנים הפסיכומטריים שיעיתית בהתייצבות הראשונה.

החלטתי, עם בני-מישפחתי, לא להתייצב גם לצורקיה השני. עברו כמעט חודשיים של שקט ופיתאום, לפני שבועיים, קיבלתי צו להתייצב במישטרה אשדוד לחקירה. בני-מישפחתי לא האמינו שמדובר רק בחקירה ואחי, פול, בירר במישטרה מה העניינים. הבטיחו לו במישטרה אשדוד שמדובר רק בחקירה פורמאלית.

בכל זאת ניגשתי לרמטקל קרם, הרב האשדודי המטפל בענייני בנות דתיות באשדוד, והוא הציע לי שנלך למישטרה יחד. כשהגענו לתחנת-המישטרה אמר לנו אחד הקצינים להמתין דקות אחדות. ישבנו באחת הפינות, והקצין חזר ואמר לנו: אחם, לא בטיפול שלי. עוד מעט תגיע המישטרה הצבאית.

הרב קיבץ ממות. הוא הורה לאחד השוטרים להשיג עלי. הרב קרם מיהר לצאת מן התחנה, כנראה כדי לטלפן ולספר מה קורה איתנו בתחנת המישטרה. אני החלטתי לברוח מהתחנה. אם הייתי נופלת לידיים של השוטרים הצבאיים, זה היה הסוף שלי. רצתי מן התחנה. אחרי-כך שמעתי, וקראתי בעיתונים, שהרב קרם הוכה עלידי שוטרים. בטח חשבו שהוא עזר לי להימלט.

אחרי הבריחה הסתובבתי בכל מיני מקומות. עכשיו אני כאן בידיים טובות. כל הסיפורים כאילו הוועד להגנת קודשי ישראל הכריח אותי לירושלים ואני מסתרת באחד המושבים בפרוודור ירושלים